

ادراک کارکنان از عدالت درون و برونو سازمانی و تأثیر آن بر سرمایه‌ی فکری

سید یعقوب حسینی*، سمیرا کریمی**

پروانه بهرامی***

تاریخ دریافت: ۹۲/۰۲/۱۴

تاریخ پذیرش: ۹۲/۰۵/۱۵

چکیده

مقاله حاضر، با هدف بررسی و سنجش تأثیر ادراک کارکنان از عدالت سازمانی بر سرمایه‌ی فکری انجام شده است. این پژوهش از نظر هدف کاربردی بوده و از راهبرد همبستگی بهره برده است. ابزار آزمون، مدل سازی معادلات ساختاری می‌باشد. ۱۸۱ نفر از کارکنان سازمان به عنوان نمونه انتخاب شدند و برای گردآوری اطلاعات از پرسشنامه‌های سنجش ادراک از عدالت کیم و لیونگ (۲۰۰۴) و کالکویت (۲۰۰۱) و سنجش سرمایه‌ی فکری یلیپ لو گری (۲۰۰۴)، رودز (۲۰۰۷) و مهدی حدادزاده (۱۳۸۹) استفاده شد.

نتایج، نشان داد که ادراک کارکنان از عدالت درون و برونو سازمانی بر سرمایه‌ی فکری تأثیری مثبت داردند. بنابراین، می‌توان ادعا کرد که اگر کارکنان یک سازمان، ادراک مثبتی از رفتارهای عدالت‌گرایانه‌ی سازمان داشته باشند، سرمایه‌ی فکری نیز افزایش خواهد یافت. همچنین، رابطه‌ی بین ادراک کارکنان از عدالت درون سازمانی و عدالت برونو سازمانی مورد تأیید قرار گرفت.

کلیدواژه‌ها: ادراک از عدالت سازمانی؛ عدالت درون سازمانی؛ عدالت برونو سازمانی؛ سرمایه‌ی فکری.

hosseini@pgu.ac.ir

*. نویسنده‌ی مسؤول: استادیار گروه مدیریت بازرگانی، دانشگاه خلیج فارس

karimisamira89@yahoo.com

**. دانشجوی کارشناسی ارشد رشته‌ی مدیریت صنعتی، دانشگاه خلیج فارس

Bahrami_Parvane@yahoo.com

***. دانشجوی کارشناسی ارشد رشته‌ی مدیریت بازرگانی، دانشگاه خلیج فارس

مقدمه

شرایط متغیر، افزایش رقابت و لزوم اثربخشی فعالیت سازمان‌ها، نیاز سازمان‌ها را به نسل دیگری از کارکنان، بیش از پیش آشکار نموده است؛ نسلی که از آن‌ها به عنوان سربازان سازمانی^۱ یاد می‌شود. کارکنان، بی‌تردید وجه ممیز سازمان‌های اثربخش از غیر اثربخش هستند؛ چرا که سازمان را موطن خود می‌دانند و برای تحقق اهداف آن، بی‌هیچ چشم‌داشتی افزون بر نقش رسمی خود عمل نموده و از هیچ تلاشی دریغ نمی‌ورزند (رامین‌مهر و همکاران، ۱۳۸۸). هم‌چنین با ورود به اقتصاد دانشی، دانش در مقایسه با سایر عوامل تولید از ارجحیت بیش‌تری برخوردار شده است؛ به گونه‌ای که دارایی‌های فکری و به خصوص سرمایه‌های انسانی جزو مهم‌ترین دارایی‌های سازمانی به شمار می‌روند و موفقیت سازمان‌ها به توانایی مدیریت این دارایی‌های پنهان بستگی دارد (حدادزاده و همکاران، ۱۳۸۹).

امروزه، دست‌یابی به اهداف سازمان‌ها تا حد زیادی در گرو عملکرد مناسب و صحیح کارکنان است (مردانی حموله و حیدری، ۱۳۸۸). اگر چه میزان موفقیت و عملکرد سازمان‌ها در گذشته براساس بازده مالی و سودآوری ارزیابی می‌شده؛ اما امروزه موفقیت سازمان‌ها توسط معیار دیگری به نام سرمایه‌ی فکری^۲ محکم‌ساز شود (کابریتا و بونتیس، ۲۰۰۸). در گذشته بیش‌تر دارایی‌های سازمان‌ها مشهود بوده؛ ولی امروزه قسمت اعظم دارایی‌های آن‌ها پنهان است (سولیوان، ۲۰۰۰). مدیریت برای ارتقاء کیفیت و استفاده از دارایی‌ها و سرمایه‌های فکری، نیازمند ابزارهای مختلفی است. یکی از این ابزارهای استقرار عدالت در سازمان است. موضوع عدالت و فرایندهای منصفانه، یک درون‌مایه محوری در زندگی سازمانی به شمار می‌رود که غالباً در قالب گفت‌وگوی کارکنان در مورد دریافت یا عدم دریافت برآیندهای مناسب (عدالت توزیعی) و این که آیا فرایندهای تصمیم‌گیری مدیران به منظور نیل به این برآیندها (عدالت رویه‌ای) صحیح بوده است یا خیر؟ جلوه‌گر می‌شود (نادی و همکاران، ۱۳۸۸). در واقع، احساس بی‌عدالتی توسط افراد سازمان، به جنبش‌های عظیم در سازمان یا رفتارهای کینه‌توزانه منجر

1. Organizational Soldier

2. Intellectual Capital

3. Cabrita & Bontis

4. Sullivan

می‌شود (کربیل و کروپانزانو^۱، ۲۰۰۰) و موجب خروج سرمایه‌ی فکری و تهدیدی برای سلامت سازمان می‌گردد.

مسئله‌ای که در این پژوهش مورد بررسی قرار می‌گیرد این است که آیا ادراک کارکنان از عدالت سازمانی بر روی سرمایه‌ی فکری سازمان اثرگذار است؟ به بیان دیگر، این پژوهش در پی آن است تا با انجام یک تحلیل تجربی و مبتنی بر داده‌های تجربی، تاثیرپذیری سرمایه‌ی فکری سازمان را از ادراک کارکنان از عدالت سازمانی مورد بررسی قرار دهد. قلمرو موضوعی این پژوهش به دو مفهوم ادراک کارکنان از عدالت سازمانی و سرمایه‌ی فکری محدود بوده و قلمرو مکانی آن محدود به سازمان‌های دولتی و خصوصی مستقر در شهر بوشهر است.

ضرورت این مطالعه از آن جا ناشی می‌شود که پژوهش‌های انجام شده در این حوزه اندک بوده و در همان پژوهش‌های اندک، ادراک کارکنان از عدالت سازمانی به صورت کلی مورد بررسی قرار گرفته است؛ اما در این پژوهش، ادراک کارکنان از عدالت، خود، در دو سازه‌ی عدالت درون‌سازمانی و برون‌سازمانی تبلور یافته است و از جمله تمایزهای این پژوهش با پژوهش‌های پیشین است.

بازبینی پژوهش‌های پیشین

سرمایه‌ی فکری

افزایش رقابت، جهانی شدن، تغییرات فناورانه و توسعه‌ی فرایند دانش، به تغییراتی در فرایند ایجاد ارزش در سازمان‌ها منجر شده است. به موازات آن، دارایی‌های نامحسوس به عنوان منبع ایجاد ارزش و ثروت شمرده می‌شود (گارسیامکا^۲ و همکاران، ۲۰۰۵). هم‌زمان با توسعه‌ی ارزش بازار سازمان‌های دانش محور، در دهه‌ی ۱۹۹۰ علاقه‌مندی وسیعی نسبت به مقوله‌ی سرمایه‌ی فکری پدید آمد. برای نخستین‌بار، واژه‌ی سرمایه‌ی فکری در سال ۱۹۶۹ توسط اقتصاددانی به نام جان کنت گالیرایت^۳، برای توضیح و تبیین شکاف مابین ارزش دفتری و ارزش بازار مؤسسات

1. Krehbiel & Cropanzano
2. Garcia-Meca et al.
3. John Kenneth Galbrith

طرح گردید (رن^۱، ۲۰۰۹). به علت پنهان بودن و ماهیت پویایی که سرمایه‌ی فکری دارد، تعریف این واژه دشوار است. تاکنون تعریف منحصر به فردی از سرمایه‌ی فکری که مورد قبول همگان باشد ارایه نشده است. هر چند افراد مختلفی تعاریفی را پیشنهاد داده‌اند؛ اما اغلب این تعاریف بسیار کلی می‌باشند. سرمایه‌ی فکری، شامل شکاف بین ارزش دفتری و ارزش بازار دارایی‌های یک سازمان می‌باشد (مارتین دی کاسترو^۲ و همکاران، ۲۰۱۱). سرمایه‌ی فکری شامل دانش، توانایی، مهارت، دستورالعمل کاری، تجربه و خلاقیت می‌باشد که موجب ایجاد مزیت رقابتی برای سازمان می‌شود (اکسیاهونگ^۳ و سیجینگ^۴، ۲۰۱۰)؛ همچنین، شامل دانشی است که ایجاد ارزش را برای سازمان به دنبال دارد و این ارزش می‌تواند به ایجاد ظرفیت‌های توسعه و مزیت رقابتی منجر شود (هریمنس^۵ و همکاران، ۲۰۱۱).

به دلیل گستردگی مفهوم سرمایه‌ی فکری، بیشتر پژوهشگرانی که در این حیطه کار کرده‌اند، بر روی سه بعد سرمایه‌ی فکری یعنی: سرمایه‌ی انسانی، سرمایه‌ی ساختاری و سرمایه‌ی رابطه‌ای اتفاق نظر دارند. در ادامه به بخشی از پژوهش‌های پیشین درباره‌ی این سه بعد اشاره می‌شود:

سرمایه‌ی انسانی^۶، یکی از ابعاد اصلی سرمایه‌ی فکری می‌باشد که شامل: دانش، مهارت‌ها و توانایی‌های کارکنان است و این دانش و مهارت‌ها، بهره‌وری افراد را در سازمان افزایش می‌دهند (هریمنس^۷، ۲۰۰۰). در هزاره‌ی جدید، کارکنان در سازمان‌ها، برتر از عوامل تولید و به عنوان سرمایه مطرح می‌باشند. به عبارتی، نقش انسان در سازمان‌ها از عامل تولید به سرمایه‌ی انسانی ارتقا یافته است. سرمایه‌ی انسانی، منبع مهمی از نوآوری و بازسازی راهبرد هر سازمان است و شرکت با استفاده از آن می‌تواند در اقتصاد مبتنی بر دانش به تولید و شناسایی ارزش پردازد.

سرمایه‌ی ساختاری^۸، بعد دیگری از سرمایه‌ی فکری است و شامل دانشی است که وقتی افراد، سازمان را ترک می‌کنند در سازمان باقی می‌مانند مثل فرهنگ سازمان، رویه‌ها، پایگاه داده

1. Ren

2. Martín-de-Castro et al

3. Xiaohong & Sijing

4. Herremans et al.

5. Human Capital

6. Harris

7. Structural Capital

و... (کوچ^۱، ۲۰۰۵؛ فینچام و روزلندر^۲، ۲۰۰۳). سرمایه‌ی ساختاری، دامنه‌ی گسترهای از عناصر ضروری را پوشش می‌دهد و به گروههای فرعی فرنگ، عملیات و عادات کاری و اموال فکری تقسیم می‌شود. به طور کلی، به هر آنچه که ارزش آن برای سازمان بالاتر از ارزش مادی اش باشد اطلاق می‌شود.

سرمایه‌ی رابطه‌ای^۳، بعدی از سرمایه‌ی فکری است که روابط یک سازمان را با عرضه‌کنندگان، مشتریان، هم‌پیمانان، سرمایه‌گذاران و جامعه دربرمی‌گیرد و شامل بوسیمه شناختن نام تجاری، تصویر سازمانی و موقعیت در بازار می‌باشد (پینتو و لوپس^۴، ۲۰۰۶). سرمایه‌ی رابطه‌ای، مجموع کل دارایی‌هایی است که روابط شرکت را با محیط اطرافش مدیریت کرده و نظم می‌دهد و شامل: روابط با مشتریان، سهامداران، رقبا، دولت، مؤسسات دولتی و جامعه است.

ادراک از عدالت‌سازمانی

اگرچه در بیشتر نظریه‌های غربی، عدالت به عنوان پدیده‌ای اجتماعی دیده می‌شود؛ ولی در معادشناسی اسلامی و تعالیم دینی، علاوه بر اجتماعی بودن این پدیده، ماهیتی فردی نیز به خود گرفته است و در روز جزا، رفتار عادلانه‌ی انسان با خود و جوارح نیز مورد بررسی قرار می‌گیرد. یکی از آرزوهای اساسی انسان در طول تاریخ، اجرای عدالت و تحقق آن در جامعه بوده است. در این خصوص مکاتب و اندیشه‌های گوناگون بشری و الهی راه حل‌های متفاوتی را برای تبیین و استقرار آن پیشنهاد کرده‌اند. نخستین تعاریف درباره‌ی عدالت به افلاطون و ارسطو منسوب است. به نظر افلاطون، عدالت وقتی اجرا می‌شود که هر کسی به کاری که شایسته‌ی آن است بپردازد. به همان‌گونه انسان عادل نیز انسانی است که اجزای سه‌گانه‌ی روح او (غضب، شهوت و عقل) تحت فرمانروایی عقل هم‌آهنگ باشند. از نظر ارسطو نیز، عدالت، داشتن رفتاری برابر با افراد برابر است. در اسلام هم مبنا و زیربنای تمام اصول، عدالت است. بعثت پیامبران و تشریع ادیان

1. Koch

2. Fincham & Roslender

3. Relational Capital

4. Pinto & Lopes

به منظور تحقق قسط و عدل با مفهوم وسیع کلمه در نظام حیات بشریت بوده است. به این ترتیب، ملاحظه می‌شود که عدالت و استقرار آن به عنوان یک نیاز برای جوامع انسانی مطرح بوده است (مردانی حموله و حیدری، ۱۳۸۸).

عدالت‌سازمانی^۱ بیش از چهار دهه است که توسط پژوهشگران روان‌شناسی صنعتی و سازمانی، مدیریت منابع انسانی و رفتار سازمانی مورد مطالعه قرار می‌گیرد و درباره‌ی آن پژوهش می‌شود (مولینر^۲ و همکاران، ۲۰۰۸). واژه‌ی عدالت سازمانی به ادراک یا ارزیابی افراد از تناسب فرایندها یا درآمدها اشاره دارد (برتون^۳ و همکاران). کسانی که در سازمان‌ها کار می‌کنند آگاه هستند که مفهوم عدالت، در محدوده‌ی وسیعی از رفتارهای انسانی در سازمان تبلور می‌یابد. مفهوم ادراک کارکنان از عدالت‌سازمانی - همان‌گونه که گرینبرگ^۴ برای نخستین بار مطرح کرد - بسیار گستردۀ است و به صورت تکاملی مسایل جدیدی را نیز دربر گرفته است (هارتمن^۵ و همکاران، ۱۹۹۹).

ادراک از عدالت‌سازمانی، از اوایل دهه‌ی ۱۹۹۰ به عنوان یک مفهوم پیچیده و مهم آغاز شد تا افراد بتوانند چگونگی احساس خود را به کار ارزیابی کنند و چراً بی این احساس را مورد بررسی قرار دهند. مفهوم عدالت سازمانی به صورت موجی در دهه‌ی ۱۹۵۰ با عدالت توزیعی شروع شد، با عدالت رویه‌ای در اواسط دهه‌ی ۱۹۷۰ ادامه یافت و سپس در دهه‌ی ۱۹۸۰ عدالت بین‌فردی پدیدار شد (ویسنانت و اسمیوکر^۶، ۲۰۰۹).

بیش تر پژوهشگران، ادراک از عدالت‌سازمانی را شامل سه بعد عدالت: توزیعی، رویه‌ای و تعاملی دانسته‌اند. به طور کلی، می‌توان بیان کرد که ادراک کارکنان از عدالت‌سازمانی از دو منظر درون‌سازمانی و برون‌سازمانی قابل بررسی است. از منظر درون‌سازمانی به ابعادی چون: عدالت رویه‌ای، عدالت توزیعی، عدالت تعاملی، عدالت بین‌فردی، عدالت اطلاعاتی و عدالت عمومی توجه شده است. همه‌ی این ابعاد به‌نحوه‌ی رفتار سازمان با بهره‌وران درونی سازمان (کارکنان و

1. Organizational Justice

2. Moliner & et al.

3. Burton & et al.

4. Greenberg

5. Hartman & et al.

6. Whisenant & Smucker

مذیران) اشاره دارند. در بعد عدالت برونسازمانی، به رفتار عدالت‌گرایانه سازمان با مشتریان، رقبا، تأمین‌کنندگان مواد اولیه و محیط زیست توجه شده است. هدف از این بعد، سنجش رفتار عدالت‌گرایانه سازمان با بهره‌وران بیرونی است.

عدالت توزیعی^۱: حدود ۴۰ سال پیش توسط روانشناسی به نام آدامز مطرح شد. او در نظریه‌ی برابری^۲ خود نشان داد که افراد مایلند، درقبال انجام کار، پاداش منصفانه‌ای دریافت کنند (رحیمنیا و فرزانه حسن‌زاده، ۱۳۸۸). درواقع، نخستین بعد از عدالت درون‌سازمانی است و به انصاف سازمان در تخصیص مجموعه‌ای از نتایج و برآیندها به مجموعه‌ای از داده‌ها اشاره دارد (کلی وارنر^۳ و همکاران، ۲۰۰۵). باید توجه داشت که عدالت توزیعی فقط محدود به عادلانه بودن پرداخت‌ها نمی‌شود؛ بلکه مجموعه‌ی گسترده‌ای از پی‌آمدات سازمانی، از قبیل ارتقاها، پاداش‌ها، تنبیه‌ها، برنامه‌های کاری، مزایا و ارزیابی‌های عملکرد را در بر می‌گیرد (امیرخانی و پورعزت، ۱۳۸۷).

جیمز پی برتون و همکاران^۴ عدالت رویه‌ای^۵ را به عنوان بعد دیگری از عدالت درون‌سازمانی معرفی کردند، در نگاه آن‌ها، عدالت رویه‌ای به ادراک افراد از انصاف مربوط به رویه‌های استفاده شده برای تخصیص منابع اطلاق می‌شود (برتون و همکاران، ۲۰۰۸). زمانی که فرد در فرایند تصمیم‌گیری تأثیر یا حضور داشته باشد و فرایند تصمیم‌گیری مبتنی بر سازگاری و بدون انحراف باشد، عدالت رویه‌ای اجرا می‌شود (جانسون^۶ و همکاران، ۲۰۰۹). در واقع، این بعد از عدالت به انصاف ادراک شده از رویه‌ها و فرایندهایی که از طریق آن پی‌آمدات تخصیص می‌یابند اشاره دارد.

عدالت مراوده‌ای/تعاملی^۷: در اوایل دهه‌ی ۱۹۹۰ مفهوم دیگری از عدالت درون‌سازمانی با عنوان عدالت تعاملی مدنظر پژوهشگران عدالت سازمانی قرار گرفت (امیرخانی و پورعزت، ۱۳۸۷) که در کیفیت رفتار بین شخصی در طول تصویب فرایندهای سازمانی و توزیع

-
1. Distributive Justice
 2. Equity Theory
 3. Clay-Warner & et al.
 4. James P. Burton et. al
 5. Procedural Justice
 6. Johnson & et al.
 7. Interactive/ Interactional Justice

نتایج سازمانی نمود می‌باید (رامین‌مهر و همکاران، ۱۳۸۸). این بعد از عدالت، به انصاف ادراک‌شده‌ی مربوط به رفتار در طول تبادلات اجتماعی اشاره دارد.

عدالت بین‌فردي^۱: بعد دیگری از عدالت درون‌سازمانی است. از نظر ویستانت و اسمیو کر این بعد از عدالت سازمانی در رابطه با ادراک کارکنان درباره‌ی تعاملات افراد در طول فرایند تصمیم‌گیری می‌باشد (ویسن و ساموکر^۲، ۲۰۰۹) که به صورت رفتار مؤدبانه، باوقار و با احترام تصمیم‌گیرندگان نمود می‌باید.

عدالت اطلاعاتی^۳: به عنوان بعد دیگری از عدالت درون‌سازمانی از نظر جانسون و همکاران مطرح شده است و به توزیع عادلانه اطلاعات در سازمان اشاره دارد (جانسون و همکاران، ۲۰۰۹؛ عدالتی است که کارکنان از توضیحات داده‌شده توسط تصمیم‌گیرندگان و توجه به موضوعاتی چون مصفانه بودن در ارتباطات، توضیح کامل رویه‌ها، منطقی بودن توضیحات و شایستگی اطلاعات ارایه‌شده در مورد رویه‌های تصمیم‌گیری ادراک می‌کنند.

عدالت عمومی^۴: اسپل و آرنولد^۵ این بعد از عدالت درون‌سازمانی را به صورت ادراک کارکنان از عدالت سازمان به عنوان یک کل معروفی می‌کنند (اسپل و آرنولد، ۲۰۰۷). در واقع برداشت کارکنان از این که سازمان به صورت منصفانه با آن‌ها رفتار می‌کند یا نه؟

عدالت با مشتریان: در پژوهش‌های دیگری از آن به ادراک افراد درباره‌ی عدالت سازمان درباره‌ی مشتری یاد شده است. این بعد از عدالت بروون‌سازمانی عبارت است از ارزیابی افراد از اینکه آیا سازمان، تعهدات خود را در مورد ارایه خدماتی که بر عهده داشته، محقق کرده است یا خیر؟ (یی و گونگ^۶، ۲۰۰۸). در واقع عدالت با مشتریان، به صورت یک سازه‌ی چندوجهی و ابداعی تعریف شده است که در برگیرنده‌ی سه بعد عدالت توزیعی، رویه‌ای و تعاملی می‌باشد. ادراک عدالت مشتری، مبنایی برای قرارداد روانی بین فرد و سازمان است.

عدالت با تأمین کنندگان مواد اولیه^۷: از دیگر ابعادی که محققان در مورد عدالت

-
1. Interpersonal Justice
 2. Whisenant & Smucker
 3. Informational Justice
 4. General Justice
 5. S. Spell & J. Arnold
 6. Yi & Gong
 7. Justice In Supplier

برونسازمانی مورد بررسی قرار داده‌اند، ادراک افراد از عدالت با تأمین کنندگان مواد اولیه می‌باشد که به رفتار منصفانه‌ی سازمان با شرکای تجاری خود اشاره دارد (فیشر^۱ و همکاران، ۲۰۰۶؛ پگی^۲، ۲۰۰۹). این بعد از عدالت، براساس تقسیم و تخصیص سود، مزایا و مسؤولیت‌ها بین بخش‌ها یا شرکای تجاری و به صورت انصاف ادراک شده از رویه‌ها و سیاست‌هایی تعریف می‌شود که شرکا یا نیروهای فروش برای روبه‌روشدن با شرکای آسیب‌پذیر به کار می‌گیرند (فیرنی^۳ و همکاران، ۲۰۰۳). علاوه بر این، فرایندهای توزیع کالا یا خدمات مناسب با تقاضا را نیز در بر می‌گیرد.

عدالت محیط‌زیستی^۴ یکی دیگر از ابعاد عدالت برونسازمانی که اخیراً مورد توجه محققان سازمانی قرار گرفته است، عدالت محیط‌زیستی می‌باشد که در واقع مفهومی چندبعدی است و زمانی است که یک سازمان به صورت منصفانه نسبت به تحولات محیط پیرامونی، تنوع قومیت‌ها و اختلاف طبقاتی جامعه‌ای که در آن فعالیت می‌کند واکنش نشان می‌دهد (فیشر و همکاران، ۲۰۰۶؛ پگی، ۲۰۰۹). این بعد از عدالت در واقع عبارت است از رفتار عادلانه و توجه به همه‌ی مردم بدون در نظر گرفتن نژاد، رنگ، ملیت یا درآمد از طریق ایجاد و اجرای قوانین محیط‌زیستی (باس^۵، ۱۹۹۸). کاتر، عدالت محیط‌زیستی را دسترسی یکسان‌همه‌ی افراد به محیط زیست پاکیزه و مراقبت آن‌ها در برابر خطرات احتمالی محیط زیست، بدون در نظر گرفتن نژاد، درآمد، گروه یا هر ویژگی اجتماعی خاص دیگر تعریف می‌کند (میچل و دورلینگ^۶، ۲۰۰۳).

عدالت با رقبا: بعد دیگری از عدالت برونسازمانی که در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است، عدالت با رقبا می‌باشد که به رفتار منصفانه سازمان با سازمان‌های رقیب اشاره دارد.

تأثیر ادراک از عدالت سازمانی بر سرمایه فکری

از نظر بیزوتریپ، عدالت در سازمان‌ها به قوانین و هنجارهای اجتماعی در مدیریت سازمان‌ها اطلاق می‌شود که شامل چگونگی تخصیص ستاده‌ها در سازمان، رویه‌های تصمیم‌گیری و

1. Fisher et al.

2. Peggy

3. Fearne et al.

4. Environmental Justice

5. Bass

6. Mitchell & Dorling

چگونگی رفتارهای بین‌فردى در سازمان است (طبرسا و همکاران، ۱۳۸۹). از سوی دیگر، ادوینسون و مالون^۱ مطرح می‌کنند که سرمایه‌ی فکری، نوعی از مهارت‌های حرفه‌ای مانند: دانش، تجربه، مهارت‌های سازمانی و ارتباط با مشتریان است که مزیت رقابتی شرکت را در سازمان بهبود می‌بخشد (رن، ۲۰۰۹). مک‌مور و همکاران نیز عنوان می‌کنند که این سرمایه در برگیرنده‌ی دانش و روش‌های به دست آوردن آن است. به عبارت دیگر، همان منابع نامحسوسی است که با توجه به آن، ارزش و مزیت رقابتی برای سازمان به همراه دارد (چن، ۲۰۰۸).

از آنجایی که افراد سازمان هستند که عادلانه بودن رویه‌ها و مراودات سازمانی را با بررسی و مقایسه‌ی حجم کار، زمان‌بندی کار، سطوح دستمزد، مزایای کار و تسهیلات رفاهی «تعیین» و «ادراک» می‌کنند؛ ممکن است مدیر عالی یک سازمان از رویه‌های تصمیم‌گیری «ادراک عدالت» کند، درحالی که زیردستان، از همان رویه‌ها «ادراک بی عدالتی» کنند (طبرسا و همکاران، ۱۳۸۹). اگر کارکنان در سازمان احساس بی‌عدالتی کنند، این بی‌عدالتی ادراک شده، منجر به رفتارهای کینه‌توزانه، بدرفتاری‌های سازمانی، کاهش به کارگیری دانش، مهارت‌ها و قابلیت‌های حرفه‌ای توسط کارکنان و همچنین کاهش بازده و عملکرد آن‌ها می‌گردد. بنابراین، بررسی رابطه‌ی این متغیر با سایر متغیرهای سازمانی از جمله سرمایه‌ی فکری، منطقی به نظر می‌رسد.

با توجه به ماهیت سرمایه‌ی رابطه‌ای و عدالت برون‌سازمانی که به ارتباط بین بهره‌وران داخلی و خارجی اشاره دارند، می‌توان بیان کرد که هر چه رفتار عادلانه سازمان با بهره‌وران خارجی بیش‌تر باشد، سرمایه‌ی رابطه‌ای در سازمان افزایش می‌یابد. بنابراین، تأثیر ابعاد عدالت برون‌سازمانی (عدالت با مشتریان، عدالت با تأمین کنندگان، عدالت با رقبا و عدالت محیط‌زیستی) بر روی سرمایه‌ی رابطه‌ای و زیر مؤلفه‌های آن، شامل سرمایه‌ی اجتماعی و ساختار خارجی منطقی به نظر می‌رسد.

بالا بودن دو بعد عدالت بین‌فردى و تعاملی نیز که به ارتباطات داخلی سازمان مربوط می‌شود، به افزایش سرمایه‌ی رابطه‌ای و زیر مؤلفه‌های آن منجر می‌شود. از سوی دیگر، می‌توان بیان کرد که با افزایش رفتار عادلانه سازمان با کارکنان (عدالت عمومی) و نیز افزایش عدالت در توزیع نتایج، پاداش‌ها و فرایندهای سازمانی، کارکنان از دانش، مهارت‌ها و توانایی‌های خود

1. Edvinsson & Malon

که اجزای سرمایه‌ی انسانی هستند، بیشتر استفاده کرده و بهره‌وری سازمان افزایش می‌یابد. درنتیجه، بالا بودن عدالت توزیعی و عمومی، به افزایش سرمایه‌ی نوآوری و شایستگی کارکنان منجر می‌شود.

به طورکلی، سازمان‌ها برای بالندگی - چه از نظر ساختاری و چه از نظر محتواي - باید عدالت را در همه‌ی ابعاد رویه‌اي، ساختاري و رابطه‌اي رعایت کنند و اين زمانی ممکن خواهد بود که به سرمایه‌های فکری سازمان توجه ویژه داشته باشند. این پژوهش، مبتنی بر این خلاصه نظری است و برای جامعیت بخشیدن به ادبیات نظری این دو متغیر، به بررسی تأثیر ادراک از عدالت‌سازمانی بر سرمایه‌ی فکری می‌پردازد.

مدل مفهومی و فرضیه‌های پژوهش

مرور ادبیات نظری، نشان می‌دهد که در سال‌های اخیر، پژوهش‌هایی در داخل و خارج روی دو موضوع ادراک کارکنان از عدالت سازمانی و سرمایه‌ی فکری انجام پذیرفته است که هر یک از آن‌ها از دیدی خاص به این دو متغیر نگریسته و آن‌ها را از جنبه‌های مختلف و در رابطه با سایر متغیرهای سازمان مورد بررسی قرار داده‌اند. در میان این پژوهش‌ها، بیشتر رابطه‌ی عدالت سازمانی با رضایت‌شغلی (وجودی کلی وارنر و همکاران^۱، ۲۰۰۵)، (وارن ویستانت و مایکل اسمیوکر، ۲۰۰۹)، رفتار شهروندی سازمانی (استفانی کی جانسون و همکاران^۲، ۲۰۰۹)، تأثیر سرمایه‌ی فکری بر روی عملکرد سازمانی (کین هانگ چان^۳، ۲۰۰۹) و رابطه‌ی سرمایه‌ی فکری و عملکرد محصول جدید (شوهووا چین و مین چی چائو^۴، ۲۰۱۰) و (یاهویی هسو و ونچنگ فنگ^۵، ۲۰۰۹) مورد بررسی قرار گرفته است. در هیچ‌کدام از این پژوهش‌ها به بررسی تأثیر عدالت سازمانی بر سرمایه‌ی فکری پرداخته نشده است.

در پژوهش‌های داخل کشور نیز، تنها در یک مورد، رابطه‌ی بین یکی از ابعاد سرمایه‌ی فکری (سرمایه‌ی اجتماعی) و ادراک کارکنان از عدالت‌سازمانی بررسی شده است (امیرخانی و

1. Jody Clay-Warner et. al.

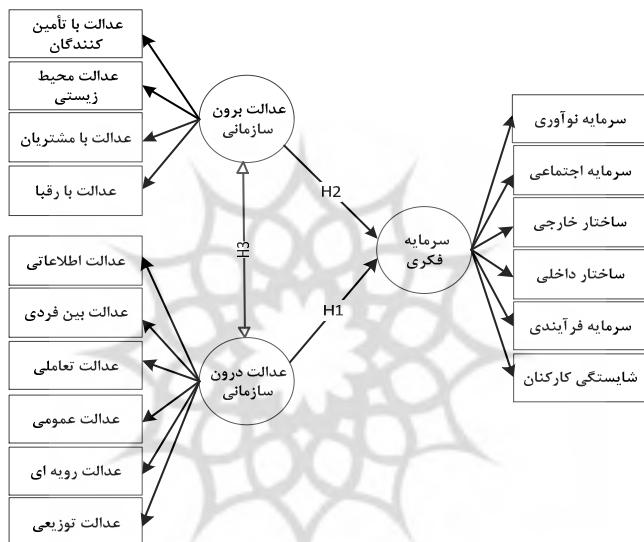
2. Stefanie K. Johnson et.al

3. Kin Hang Chan

4. Shu-Hua Chien& Min-Chih Chao

5. Ya-Hui Hsu & Wenchang Fang

پورعزت، ۱۳۸۷). بنا به کاستی مشاهده شده در پژوهش‌ها، این مطالعه در پی آن است تا تأثیر ادراک کارکنان از عدالت سازمانی را بر سرمایه‌ی فکری مورد بررسی قرار دهد. با توجه به موارد یادشده، پژوهشگران، مدل مفهومی پژوهش را به صورتی که در شکل (۱) مشاهده می‌شود، پیشنهاد می‌کنند. در این مدل، علاوه بر روابط علی بین سرمایه‌ی فکری، ادراک کارکنان از عدالت بروون‌سازمانی و ادراک کارکنان از عدالت درون‌سازمانی، مؤلفه‌های اندازه‌گیری کننده‌ی هر یک از این سه متغیر نیز، مبتنی بر مرور ادبیات نظری آورده شده است.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

فرضیه‌های این پژوهش، به تأثیر دو بعد ادراک کارکنان از عدالت سازمانی (عدالت درون‌سازمانی و عدالت بروون‌سازمانی) بر سرمایه‌ی فکری مربوط می‌شود. فرضیه‌های این پژوهش، به صورت زیر بیان می‌گردد:

۱. عدالت درون‌سازمانی بر سرمایه‌ی فکری تأثیر دارد.
۲. عدالت بروون‌سازمانی بر سرمایه‌ی فکری تأثیر دارد.
۳. بین عدالت درون‌سازمانی و عدالت بروون‌سازمانی رابطه‌ی معناداری وجود دارد.

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های پیمایشی از نوع همبستگی می‌باشد که در آن داده‌ها از طریق پرسش‌نامه گردآوری شده است. جامعه‌ی آماری این پژوهش کارکنان سازمان‌های دولتی و خصوصی شهر بوشهر بوده‌اند. متأسفانه با تلاش پژوهشگران، دسترسی عملی به حجم جامعه‌ی آماری ممکن نشد؛ بنا به یک تخمین (وجود ۸۰ سازمان دولتی و حدود ۱۲۰ سازمان خصوصی) اگر کارکنان هر سازمان ۱۰۰ نفر در نظر گرفته شود، حجم جامعه، ۲۰ هزار نفر برآورد می‌شود. با توجه به سطح اطمینان ۹۵ درصد، مقدار خطای ۷/۲ درصد، نسبت موفقیت و شکست ۵۰ درصد، تعداد نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۱۷۹ به‌دست می‌آید.

از سوی دیگر، انتخاب نمونه‌ی مناسب، یکی از چالش‌های استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری است که در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است. ادبیات قدیمی‌تر این حوزه، تعداد ۵ تا ۱۰ نمونه را برای هر متغیر یا پارامترهای آزاد مدل پیشنهاد می‌کند (Bentler¹، ۱۹۵۵؛ Boomsma & Hoogland²، ۲۰۰۱؛ اما به باور برخی دیگر از پژوهشگران، بهتر است که نسبت تعداد متغیرهای مشهود به تعداد عوامل (متغیرهای پنهان) در نظر گرفته شود. برای نسبت ۲، آن‌ها نمونه‌ی حداقل ۴۰۰ را پیشنهاد می‌کنند. برای نسبت بین سه تا چهار، نمونه‌ی حداقل ۱۰۰ عضوی پیشنهاد می‌شود و برای نسبت بین ۶ تا ۱۲، نمونه‌ی حداقل ۵۰ تا یک نیز لازم است (Boomsma و Hoogland، ۲۰۰۱؛ Marsh³ و Hemkaran، ۱۹۹۸). با توجه به تعداد ۱۶ متغیر مشهود و سه متغیر پنهان در مدل و توصیه‌ی Boomsma و Hoogland (۲۰۰۱)، در این پژوهش برای دست‌یابی به اطلاعات مناسب و نتیجه‌گیری درست، تعداد ۲۳۳ پرسش‌نامه در این سازمان‌ها توزیع و داده‌های ۱۸۱ پرسش‌نامه برای تحلیل مورد استفاده قرار گرفت که با توجه به تعداد متغیرها، تعداد پارامترها و نیز نسبت تعداد متغیرهای مشهود به پنهان، قابل توجیه است.

در این پژوهش، از دو دسته متغیر استفاده گردیده است. متغیرهای پنهان، که به‌طور مستقیم قابل مشاهده یا سنجش نیستند و متغیرهای مشهود که کاربرد آن‌ها در تعریف یا استنباط متغیرهای پنهان است. در این پژوهش، سه متغیر پنهان (عدالت‌درون‌سازمانی، عدالت برونسازمانی و

1. Bentler

2. Boomsma & Hoogland

3. Marsh

سرمایه‌ی فکری) و شانزده متغیر مشهود وجود دارد. شش متغیر مشهود برای متغیر پنهان ادراک کارکنان از عدالت درون‌سازمانی (عدالت توزیعی، عدالت رویه‌ای، عدالت تعاملی، عدالت اطلاعاتی، عدالت بین‌فردي، عدالت عمومی) و چهار متغیر مشهود برای اندازه‌گیری متغیر پنهان ادراک کارکنان از عدالت برونو سازمانی (عدالت با مشتریان، عدالت با تأمین کنندگان مواد اولیه، عدالت با رقبا و عدالت محیط‌زیستی) و شش متغیر مشهود شایستگی کارکنان، سرمایه‌ی نوآوری، سرمایه‌ی اجتماعی، سرمایه‌ی فرایندی، ساختار داخلی و ساختار خارجی مربوط به متغیر پنهان سرمایه‌ی فکری می‌باشد.

پرسشنامه‌ی این پژوهش، شامل دو پرسشنامه‌ی ادراک کارکنان از عدالت‌سازمانی و سرمایه‌ی فکری است. برای ادراک کارکنان از عدالت سازمانی، از پرسشنامه‌های کیمولیونگ (۲۰۰۴) و کالکوت (۲۰۰۱) استفاده شد و بخشی دیگر توسط نگارندگان تدوین گردید. برای پرسشنامه‌ی سرمایه‌ی فکری نیز، از پرسشنامه‌های لیپ لو گری (۲۰۰۴)، رودز (۲۰۰۷) و مهدی حدادزاده (۱۳۸۹) استفاده شده است.

برای اندازه‌گیری پایایی پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده برای همه‌ی متغیرهای پژوهش به صورت مجزا و هم‌چنین در مجموع بیش از ۷۰ درصد می‌باشد؛ بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که پرسشنامه‌ی طراحی شده، از پایایی لازم برخوردار است.

روایی پرسشنامه نیز از دو جنبه‌ی روایی محتوا و روایی سازه مورد بررسی قرار گرفت. برای روایی محتوا، پرسشنامه در اختیار چند نفر از کارشناسان و استایل قرار گرفت و با توجه به نظرات ایشان، روایی محتوا بررسی و تغییرات لازم انجام پذیرفت. برای سنجش روایی سازه نیز، از آزمون تحلیل عاملی و نرم‌افزار آماری SPSS استفاده شده است. شاخص‌های ارزیابی در این آزمون، آماره‌ی کفایت نمونه‌برداری (KMO)^۱ و سطح معناداری بارتلت^۲ می‌باشد.

در این پژوهش، برای بررسی و آزمون مدل مفهومی ارایه شده توسط پژوهشگران از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری و نرم‌افزار Amos استفاده شده است. مدل‌سازی معادلات ساختاری

1. Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy

2. Bartlett's Test of Sphericity

به پژوهشگر یاری می‌رساند تا الگوی نظری را که متشکل از اجزای مختلف و متنوعی است، هم به طور کلی و هم به گونه‌ای جزئی مورد آزمون و وارسی قرار دهد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

۱. تجزیه و تحلیل توصیفی داده‌ها

در این پژوهش، ۱۸۱ پرسشنامه مورد ارزیابی قرار گرفت که ۴۱/۴ درصد پاسخ‌دهندگان زن و ۵۸/۶ درصد مرد بوده‌اند. از لحاظ تحصیلات، ۴/۴ درصد دبیلم، ۱۲/۲ درصد فوق دبیلم، ۶۸/۳ درصد لیسانس، ۱۴/۴ درصد فوق لیسانس و ۰/۶ درصد دکتر بودند. داده‌های گردآوری شده‌ی مربوط به سابقه‌ی کار نشان می‌دهد که ۲۱/۵ درصد افراد دارای سابقه کار زیر ۵ سال، ۲۹/۹ درصد بین ۵ تا ۱۰ سال و ۴۸/۶ درصد بیش از ۱۰ سال سابقه‌ی کاری داشته‌اند. داده‌های گردآوری شده، هم‌چنین نشان می‌دهند که نمره‌ی ادراک کارکنان از عدالت سازمانی برای افراد مورد بررسی، ۳۰/۳۴ می‌باشد. جدول (۱) وضعیت متغیرهای مشهود ادراک کارکنان از عدالت سازمانی را نشان می‌دهد:

جدول ۱. وضعیت مربوط به ریزمتغیرهای ادراک کارکنان از عدالت سازمانی

انحراف معیار	میانگین	بیشینه	کمینه	تعداد	ابعاد
۰/۵۷۷۱۹	۳/۰۳۴۳	۴/۵۱	۱/۵۷	۱۸۱	ادراک کارکنان از عدالت سازمانی
۰/۸۴۰	۲/۵۳	۵/۰۰	۱/۰۰	۱۸۱	عدالت توزیعی
۰/۹۰۸	۲/۷۸	۵/۰۰	۱/۰۰	۱۸۱	عدالت رویه‌ای
۰/۶۳۷	۲/۹۹	۵/۰۰	۱/۰۰	۱۸۱	عدالت تعاملی
۰/۸۶۷	۳/۳۸	۵/۰۰	۱/۰۰	۱۸۱	عدالت بین‌فردی
۰/۷۳۴	۲/۹۸	۵/۰۰	۱/۰۰	۱۸۱	عدالت اطلاعاتی
۰/۷۸۰	۲/۷۰	۵/۰۰	۱/۰۰	۱۸۱	عدالت عمومی
۰/۶۲۰	۳/۲۹	۵/۰۰	۱/۰۰	۱۸۱	عدالت با مشتریان
۰/۷۲۵	۳/۳۲	۵/۰۰	۱/۰۰	۱۸۱	عدالت با تأمین‌کنندگان
۰/۷۴۰	۳/۱۹	۵/۰۰	۱/۰۰	۱۸۱	عدالت با رقبا
۱/۰۴۴	۳/۱۹	۵/۰۰	۱/۰۰	۱۸۱	عدالت محظوظ زیستی

متغیر سرمایه‌ی فکری، دیگر متغیر مورد بررسی در این پژوهش است. جدول (۲) مقدار میانگین را برای ابعاد این متغیر در سازمان‌های مورد بررسی نشان می‌دهد. مقدار میانگین برای این متغیر در سازمان‌های مورد بررسی $3/0003$ به دست آمده است. در میان متغیرهای مشهود سرمایه‌ی فکری، سرمایه‌ی نوآوری دارای کمترین مقدار و سرمایه‌ی فرایندی دارای بیشترین مقدار می‌باشد.

جدول ۲. وضعیت مربوط به ریزمتغیرهای سرمایه‌ی فکری در سازمان‌های مورد بررسی

ابعاد	تعداد	کمینه	بیشینه	میانگین	انحراف معیار
سرمایه‌ی فکری	۱۸۱	۱/۴۵	۴/۶۴	۳/۰۰۳۷	۰/۷۶۹۰۲
شاپتگی کارکنان	۱۸۱	۱/۰۰	۵/۰۰	۲/۹۹	۰/۷۶۸
سرمایه‌ی نوآوری	۱۸۱	۱/۰۰	۵/۰۰	۲/۸۶	۰/۷۸۰
سرمایه‌ی فرایندی	۱۸۱	۱/۰۰	۵/۰۰	۳/۱۷	۰/۸۸۵
سرمایه‌ی داخلی	۱۸۱	۱/۰۰	۵/۰۰	۲/۹۸	۰/۹۶۹
سرمایه‌ی اجتماعی	۱۸۱	۱/۰۰	۵/۰۰	۳	۰/۹۰۰
سرمایه‌ی خارجی	۱۸۱	۱/۰۰	۵/۰۰	۳/۰۲	۰/۸۷۸

۲. آزمون مدل مفهومی و فرضیه‌های پژوهش

در این پژوهش، برای بررسی تأثیر ادراک کارکنان از عدالت سازمانی بر سرمایه‌ی فکری، از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری استفاده شده است. مدل مفهومی پژوهش در برگیرنده سه رابطه‌ی ساختاری (فرضیه‌های پژوهش) و سه مدل اندازه‌گیری (اندازه‌گیری سه متغیر عدالت درون‌سازمانی، عدالت برونو سازمانی و سرمایه‌ی فکری) است.

وضعیت شاخص‌های برازش برای مدل مفهومی پژوهش در جدول (۳) آورده شده است. همچنان که اطلاعات مندرج در جدول (۳) نشان می‌دهد، شاخص‌های برازش مدل، وضعیت مناسبی را نشان نمی‌دهند و این به آن مفهوم است که مدل مفهومی پژوهش توسط داده‌های تجربی مورد حمایت قرار نمی‌گیرد. از میان شاخص‌های برازش مدل، دو شاخص سطح تحت پوشش آماره‌ی کای اسکوئر و ریشه‌ی میانگین مربعات خطای برآورد از بقیه مهم‌تر می‌باشند. همان‌گونه

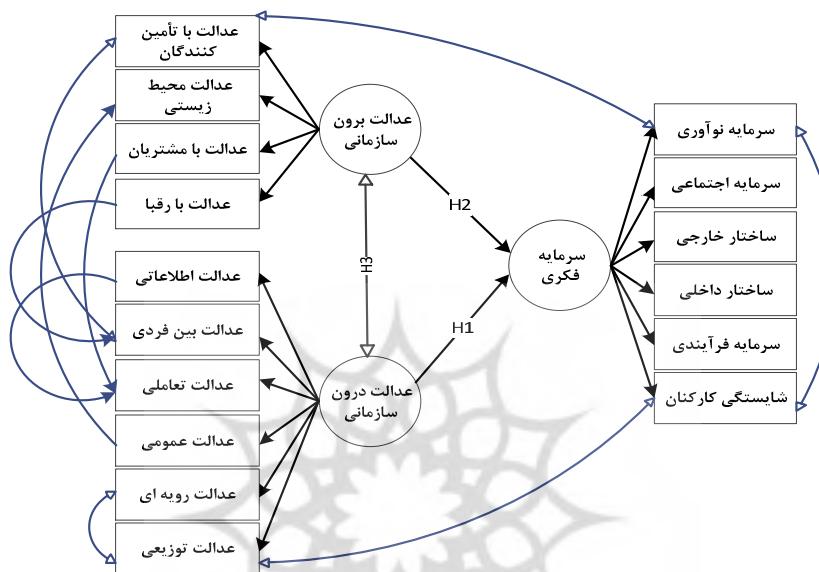
که دیده می‌شود، مقدار یکی از این دو شاخص (سطح تحت پوشش آماره‌ی کای اسکوئر) به حد قابل قبول نرسیده است. طبیعی است که اگر مدل مفهومی پژوهش مورد تأیید قرار نگیرد، اصلاح مدل مورد توجه قرار می‌گیرد.

جدول ۳. خروجی مدل اولیه‌ی رابطه‌ی عدالت سازمانی با سرمایه‌ی فکری

برازش قابل قبول	مدل اولیه	نام شاخص	گروه‌بندی شاخص‌ها
بزرگ‌تر از ۵ درصد	۰/۰۰۰	سطح تحت پوشش کای اسکوئر	شاخص‌های برازش مطلق
بزرگ‌تر از ۹۰ درصد	۰/۸۳۵	شاخص نیکویی برازش	
بزرگ‌تر از ۹۰ درصد	۰/۷۷۷	شاخص نیکویی برازش اصلاح شده	
بزرگ‌تر از ۹۰ درصد	۰/۸۸۹	شاخص برازش هنجارشده	شاخص‌های برازش تطبیقی
بزرگ‌تر از ۹۰ درصد	۰/۹۲۸	شاخص برازش تطبیقی	
بزرگ‌تر از ۹۰ درصد	۰/۸۶۸	شاخص برازش نسبی	
بزرگ‌تر از ۹۰ درصد	۰/۹۲۹	شاخص برازش افزایشی	
بزرگ‌تر از ۵۰ درصد	۰/۷۴۸	شاخص برازش مقتضد هنجارشده	شاخص‌های برازش مقتضد
کوچک‌تر از ۱۰ درصد	۰/۰۹۴	ریشه‌ی میانگین مربعات خطای برآورده	
بین ۱ تا ۳	۲/۵۸۶	کای اسکوئر به هنجارشده به درجه‌ی آزادی	

نتایج آزمون پیشنهاد می‌کند که علاوه بر روابط تعریف شده، نه رابطه‌ی دیگر در مدل مفهومی اضافه گردد. این روابط بیشتر در حد روابط بین مؤلفه‌های سه متغیر پژوهشی می‌باشند. روابط شایستگی کارکنان و عدالت توزیعی، شایستگی کارکنان و سرمایه‌ی نوآوری، عدالت با تأمین کنندگان و سرمایه‌ی نوآوری، عدالت با تأمین کنندگان و عدالت بین فردی، عدالت اطلاعاتی و عدالت تعاملی، عدالت توزیعی و عدالت رویه‌ای، تأثیر عدالت عمومی بر روی عدالت محیط

زیستی، تأثیر عدالت با مشتریان بر روی عدالت تعاملی و تأثیر عدالت با رقبا بر روی عدالت بین فردی از جمله روابطی هستند که پیشنهاد می‌شوند به مدل اضافه شوند. شکل (۲) این روابط جدید را نشان می‌دهد (روابط جدید با خطوط قوس‌دار (کمانی) نشان داده شده است).

شکل ۲. مدل پیشنهادی بعد از اجرای اصلاحات

با توجه به اجرای این اصلاحات (ایجاد روابط بین ابعاد عدالت برون‌سازمانی، عدالت درون‌سازمانی و ابعاد سرمایه‌ی فکری) مدل، دوباره مورد آزمون قرار گرفت. نتایج اجرای این مدل در جدول (۴) نشان داده شده است:

پرتمال جامع علوم انسانی

جدول ۴. نتایج آزمون مدل‌سازی معادلات ساختاری برای مدل پیشنهادی (اصلاح شده)

شاخص‌ها	نام شاخص	نتایج	برآذش قابل قبول
شاخص‌های برآذش مطلق	سطح تحت پوشش کای اسکوئر	۰/۰۵۳	بزرگ‌تر از ۵ درصد
	نیکوبی برآذش	۰/۹۲۷	بزرگ‌تر از ۹۰ درصد
	نیکوبی برآذش اصلاح شده	۰/۸۹۲	بزرگ‌تر از ۹۰ درصد
شاخص‌های برآذش تطبیقی	برآذش هنجارشده	۰/۹۵۱	بزرگ‌تر از ۹۰ درصد
	برآذش تطبیقی	۰/۹۹۰	بزرگ‌تر از ۹۰ درصد
	برآذش نسبی	۰/۹۳۶	بزرگ‌تر از ۹۰ درصد
شاخص‌های برآذش مقتصد	برآذش افزایشی	۰/۹۹۰	بزرگ‌تر از ۹۰ درصد
	برآذش هنجارشده	۰/۷۲۹	بزرگ‌تر از ۵۰ درصد
	ریشه‌ی میانگین مربعات خطای برآورد	۰/۰۳۷	کوچک‌تر از ۱۰ درصد
کای اسکوئر به هنجارشده به درجه‌ی آزادی		۱/۲۴۹	بین ۱ تا ۳

همان‌طور که در جدول (۴) مشخص است، تعداد زیادی از شاخص‌های برآذش مدل از وضعیت مناسبی برخوردارند. به عنوان مثال سطح معناداری کای اسکوئر مدل از ۵ درصد بیش‌تر است و این نشان از آن دارد که داده‌های تجربی به نحو مناسبی از مدل مفهومی پژوهش حمایت می‌کنند. هم‌چنان، مقدار ریشه‌ی میانگین مربعات خطای برآورد نیز کم‌تر از ۱۰ درصد است و این شاخص نیز برآذش مدل را تأیید می‌کند. قابل قبول‌بودن سایر شاخص‌های مدل نیز در خروجی‌های نرم‌افزار دیده می‌شود. علاوه بر برآذش کلی مدل، شاخص‌های برآذش جزئی مدل برای آزمون روابط تعریف شده در مدل مورد بررسی قرار می‌گیرند. به عبارت دیگر، پس از برآذش کلی مدل باید روابط جزئی مدل نیز مورد آزمون قرار گیرند که آیا روابط جزئی تعریف شده در مدل از برآذش مناسبی برخوردارند یا خیر؟ معناداری شاخص‌های جزئی مدل در جدول (۵) نشان داده شده‌اند:

جدول ۵. شاخص‌های جزئی برآذش مدل

روابط مدل مفهومی		برآورد	نسبت بحرانی	سطح معناداری	نتیجه
عدالت درون‌سازمانی	←	سرمایه‌ی فکری	۰/۲۹۸	۶/۵۶۱	*** تأیید
عدالت برونو سازمانی	←	سرمایه‌ی فکری	۰/۳۲۵	۵/۷۸۰	*** تأیید
عدالت درون‌سازمانی	↔	عدالت برونو سازمانی	۰/۲۵۳	۵/۰۲۸	*** تأیید
عدالت با رقبا	←	عدالت بین‌فردي	۰/۵۰۷	۶/۳۰۳	*** تأیید
عدالت با مشتریان	←	عدالت تعاملی	۰/۳۱۴	۴/۴۲۱	*** تأیید
عدالت عمومی	←	عدالت محیط‌زیستی	۰/۳۳۹	۳/۹۱۱	*** تأیید
عدالت توزیعی	←	عدالت رویه‌ای	۰/۱۰۵	۳/۳۶۸	*** تأیید
عدالت توزیعی	←	شاپستگی کارکنان	۰/۰۶۶	۳/۶۵۲	*** تأیید
عدالت تعاملی	←	عدالت اطلاعاتی	۰/۰۷۳	۳/۴۶۵	*** تأیید
شاپستگی کارکنان	←	سرمایه‌ی نوآوری	۰/۰۴۷	۳/۳۷۵	*** تأیید
عدالت با تأمین‌کنندگان	←	عدالت بین‌فردي	۰/۰۷۹	۳/۲۶۹	۰/۰۰۱ تأیید
عدالت با تأمین‌کنندگان	←	سرمایه‌ی نوآوری	۰/۰۳۵	۲/۹۲۹	۰/۰۰۳ تأیید

همچنان که اطلاعات جدول (۸) نشان می‌دهد، فرضیه‌های پژوهش مورد تأیید قرار گرفته است. با توجه به سطح معناداری این روابط که دارای مقداری کمتر از ۵ درصد می‌باشد، می‌توان پذیرفت که در سازمان‌های مورد بررسی در این پژوهش، ادراک کارکنان از عدالت برونسازمانی و درونسازمانی بر سرمایه‌ی فکری تأثیر مثبت و معناداری دارد و بین ادراک کارکنان از عدالت درونسازمانی و عدالت برونسازمانی رابطه‌ی مثبت و معناداری وجود دارد.

نتیجه‌گیری

هدف از انجام این پژوهش، بررسی تأثیر ادراک کارکنان از عدالت سازمانی بر سرمایه‌ی فکری بوده است. با بررسی فرضیه‌های پژوهش و آزمون مدل، مشخص شد که تأثیر ادراک کارکنان از عدالت برونسازمانی و عدالت درونسازمانی بر سرمایه‌ی فکری مورد تأیید قرار گرفت. این یافته‌هانشان می‌دهند که عدالت درونسازمانی و برونسازمانی بر سرمایه‌ی فکری به طور مثبت مؤثر هستند. این مطلب بدین معناست که با ادراک مثبت کارکنان از عدالت درونسازمانی و برونسازمانی، میزان سرمایه‌ی فکری نیز افزایش خواهد یافت.

نتایج پژوهش نشان می‌دهد که عدالت توزیعی با شایستگی کارکنان رابطه‌ای معنادار دارد؛ بنابراین، هرگاه کارکنان از توزیع پاداش‌ها و نتایج، عدالت را ادراک کنند، از دانش، مهارت و توانایی‌های خود در جهت بهره‌وری سازمان بیشتر استفاده کرده و شایستگی کارکنان افزایش می‌یابد.

با توجه به نتایج به دست آمده و نیز تأثیر ادراک کارکنان از عدالت سازمانی بر سرمایه‌ی فکری، می‌توان ادعا کرد که عدم رعایت عدالت در محیط کار، یکی از عوامل اساسی در کاهش سرمایه‌ی فکری در سازمان می‌باشد. بنابراین، سازمان‌ها برای افزایش سرمایه‌های فکری باید نهایت تلاش خود را به منظور تقویت عدالت در محیط کار به کار گیرند.

فهرست منابع

- امیرخانی، طیبه؛ پورعزت، علی اصغر (۱۳۸۷). تأثیر بر امکان توسعه‌ی سرمایه‌ی اجتماعی در پرتو عدالت سازمانی در سازمان‌های دولتی، *نشریه‌ی مدیریت دولتی*، ۱، ۱۹-۳۲.
- حدادزاده، مهدی؛ شاهطهماسی، اسماعیل؛ رعیتی شوازی، علیرضا (۱۳۸۹). بررسی وضعیت سرمایه‌ی فکری در بین شرکت‌های مستقر در پارک علم و فن آوری یزد، *کنفرانس بین‌المللی مدیریت سرمایه‌ی فکری*، ۲، ۱۲-۱.
- رامین مهر، حمید؛ هادیزاده مقدم، اکرم؛ احمدی، ایمان (۱۳۸۸). بررسی رابطه‌ی بین ادراک از عدالت سازمانی و رفتار شهروندی سازمانی مورد مطالعه: (شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ستد تهران)، *پژوهش‌نامه‌ی مدیریت تحول*، ۱(۲)، ۶۵-۸۹.
- رحیم نیا، فریبرز؛ فرزانه حسن‌زاده، ژاله (۱۳۸۸). بررسی نقش تعديل کنندگی عدالت سازمانی بر رابطه‌ی بین ادراک از فضای سیاسی سازمان و ارتباط‌گریزی افراد، *پژوهش‌نامه‌ی مدیریت تحول*، ۱(۲)، ۲۱-۳۶.
- طبرسا، غلامعلی؛ اسماعیلی گیوی، محمدرضا؛ اسماعیلی گیوی، حمیدرضا (۱۳۸۹). عوامل مؤثر بر رفتار شهروندی سازمانی در یک بیمارستان نظامی، *طب نظامی*، ۱۲(۲)، ۹۳-۹۹.
- مردانی حموله، مرجان؛ حیدری، هایده (۱۳۸۸). بررسی رابطه‌ی عدالت سازمانی با رفتار مدنی سازمانی در کارکنان بیمارستان، *مجله‌ی اخلاق و تاریخ پزشکی*، ۲(۲)، ۴۷-۵۴.
- نادی، م.؛ مشفقی، نزهت‌الزمان؛ سیادت، سیدعلی (۱۳۸۸). رابطه‌ی بین اعتماد معلمان به مدیر و سازمان با ادراک آنها از عدالت توزیعی، رویه‌ای و تعاملی در شهر اصفهان، *دانش و پژوهش در علوم تربیتی- برنامه‌ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسگان (اصفهان)*، ۶(۲۴)، ۱-۲۰.
- Bass, R. (1998). Evaluating Environmental Justice Under The National Environmental Policy Act. *Environ Impact Asses Rev*, 18(1), 83-92.
- Bentler, P. (1995). *EQS Structural Equations Program Manual*. Encino, CA: Multivariate Software.
- Boomsma, A., & Hoogland, J. (2001). The robustness of LISREL modeling revisited. In R. Cudeck, S. Du Toit, & D. Sörbom, *Structural Equation Models: Present and Future. A Festschrift in Honor of Karl Jöreskog* (pp. 139-168). Lincolnwood, IL: Scientific Software International.
- Burton, J. P., Sablinski, C. J., & Sekiguchi, T. S. (2008). Linking Justice, Performance, and Citizenship via Leader-Member Exchange. *Journal of Business and Psychology*, 23(1-2), 51-61.
- Cabrita, M., & Bontis, N. (2008). Intellectual Capital and Business Performance in the Portuguese Banking Industry",, *Int. J. Technology Management*, 43(1), 212-237.

- Chen, Y.-s. (2008). The Positive Effect of Green Intellectual Capital on Competitive Advantages of Firms. *Journal of Business Ethics*, 77(3), 271-286.
- Clay-Warner, J., Reynolds, J., & Roman, P. (2005). Organizational Justice and Job Satisfaction: A Test of Three Competing Models. *Social Justice Research*, 18(4), 391-409.
- Fearne, A., Duffy, R., & Hornbrook, S. (2003). Measuring Distributive and Procedural Justice in Buyer/Supplier Relationships: An Empirical Study Of UK Supermarket Supply Chains. *British Food Journal*, 105(10), 682-694.
- Fincham, R., & Roslender, R. (2003). Intellectual Capital Accounting as Management Fashion: Areview and Critique. *European Accounting Review*, 12(4), 781-795.
- Fisher, J. B., Kelly, M., & Romm, J. (2006). Scales of Environmental Justice: Combining GIS and Spatial Analysis for Air Toxics in West Oakland, California. *Health & Place*, 12(4), 701-714.
- Garcia-Meca, E., Parra, I., Larran, M., & Martinez, I. (2005). The Explanatory Factors of Intellectual Capital Disclosure to Financial Analysts. *European Accounting Review*, 14(1), 63-94.
- Harris, L. (2000). A Theory of Intellectual Capital. *Advances in Developing Human Resources*, 2(1), 22-37.
- Hartman, S. J., Yrle, A. C., & Galle, W. p. (1999). Procedural and Distributive Justice: Examining Equity in a University Setting. *Journal of Business Ethics*, 20(4), 337-351.
- Herremans, I. M., Isaac, R. G., Kline, T. J., & Nazari, J. A. (2011). Intellectual Capital and Uncertainly of knowledge: Control by Design of the Management System. *Journal of Business Ethics*, 98(4), 627-640.
- Johnson, S. K., Holladay, C. L., & Quinones, M. A. (2009). Organizational Citizenship Behavior in Performance Evaluations: Distributive Justice or Injustice? *Journal of Business and Psychology*, 24(4), 409-418.
- Koch, A. H. (2005). *Exploiting intellectual Capital and Collaborative Capital for Innovation in Intensive Industries*. 11, 73 - 90.
- Krehbiel, P. J., & Cropanzano, R. (2000). Procedural Justice, Outcome Favorability and Emotion. *Social Justice Research*, 13(4), 339-360.
- Marsh, H., Hau, K.-T., Balla, J., & Grayson, D. (1998). Is More Ever Too much? The Number of Indicators Per Factor in Confirmatory Factor Analysis. *Multivariate Behavioral Research* 33, 181-220.
- Martín-de-Castro, G., Delgado-Verde, M., Lopez-saez, P., & Navas-Lopez, J. (2011). Towards An Intellectual Capital-Based View of the Firm: Origins and Nature. *Journal of Business Ethics*, 98(4), 649-662.
- Mitchell, G., & Dorling, D. (2003). an Environmental Justice Analysis of British Air Quality. *Environment and Planning*, 35, 909 - 929.
- Moliner, C., Martínez-Tur, V., Ramos, J., Peiro, J. M., & Cropanzano, R. (2008). Organizational Justice and Extra Role Customer Service: The Mediating Role of Well-Being at Work. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 17(3), 327 – 348.
- Peggy, J. (2009). The Supervision Of Environmental Risk: The Case Of HCB Waste Or Botany/Randwick? *Journal of Environmental Management*, 90(4), 1576-1582.
- Pinto, P., & Lopes, F. (2006). *Developing Amodel for Linking Knowledge Management Systems and IC Measurement*. 1(1), 253-266.
- Ren, J.-y. (2009). The Empirical Study on the Relationship Between Corporate Intellectual Capital and Corporate Performance. In J.-y. Ren (Ed.), *16th International Conference on Industrial Engineering and Engineering Management, 2009. IE&EM '09*, (pp. 2054-2058).

- Spell, C. S., & Arnold, T. J. (2007). A Multi-Level Analysis of Organizational Justice Climate, Structure and Employee Mental Health. **Journal of Management**, 33(5), 724-751.
- Sullivan, J. (2000). Valuing Intangible Companies: An Intellectual Capital Approach. **Journal of Intellectual Capital**, 1(4), 328-340.
- Whisenant, W., & Smucker, M. (2009). Organizational Justice and Job Satisfaction in Coaching. **Public Organization Review**, 9(2), 157-167.
- Xiaohong, Z., & Sijing, L. (2010). The Research on Intellectual Capital Sharing of Organization. **International Conference on Information Management, Innovation Management and Industrial Engineering**, 4, 608-611.
- Yi, Y., & Gong, T. (2008). The Effects of Customer Justice Perception and Affect on Customer Citizenship Behavior and Customer Dysfunctional Behavior. **Industrial Marketing Management**, 37(7), 767-783.

